

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

 ANWB
 tav mr. G.H.N.L. van Woerkom
 Postbus 19504
 2500 CM Den Haag

 Bezoekadres
 Schedeldoekshaven 100
 2511 EX Den Haag
 Telefoon (070) 3 70 79 11
 Fax (070) 3 70 75 16
 www.justitie.nl

 Onderdeel
 Contactpersoon
 Doorkiesnummer(s)
 E-mail
 Datum
 Ons kenmerk
 Onderwerp

 Sector Straf- en Sanctierecht
 mr M.J. Alink
 070-3707155
 m.j.alink@minjus.nl
 9 maart 2007
 5472240/0716
 Wetsvoorstel wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging
 strafrechtelijke sancties

 Bij beantwoording de
 datum en ons kenmerk
 vermelden. Wilt u slechts
 één zaak in uw brief
 behandelen.

Geachte heer Van Woerkom,

In uw brief van 17 januari 2007 geeft u aan dat de tenuitvoerlegging van sancties, opgelegd naar aanleiding van in het buitenland gepleegde strafbare feiten, door uw organisatie wordt onderschreven. De procedurele bescherming van verkeersovertreders in het buitenland baart u echter zorgen. In het bijzonder wijst u op mogelijke taalproblemen waar het de sanctionering van in het buitenland gepleegde verkeersovertredingen betreft.

Het merendeel van de in het buitenland geconstateerde verkeersovertredingen zal direct ter plaatse door de autoriteiten worden gesanctioneerd. Voor de betrokkene zal op dat moment vrijwel altijd duidelijk zijn welke verkeersovertreding hij of zij gepleegd heeft. Een eventuele boete zal vaak direct kunnen worden betaald. In het geval de overtreder niet op het moment zelf door de autoriteiten wordt waargenomen, maar bijvoorbeeld wel met behulp van een camera wordt vastgelegd, zal de desbetreffende lidstaat eerst door middel van de geregistreerde kentekengegevens de overtreder moeten indentificeren. Dit is, zoals bij uw organisatie ongetwijfeld bekend zal zijn, ten aanzien van buitenlandse overtreder in de Europese Unie bepaald nog geen sinecure. Indien de desbetreffende lidstaat de overtreder weet te identificeren en besluit daaraan gevolgen te verbinden, vindt de daaropvolgende procedure in de lidstaat van overtreder plaats. Over deze procedure en de daarbijbehorende rechtsbescherming kan het volgende

worden gezegd.

Thans is het meerendeel van de lidstaten van de Europese Unie, waaronder de voor Nederlandse verkeersdeelnemers belangrijke landen België, Duitsland en Frankrijk, partij bij de EU-rechtshulpovereenkomst (Trb. 2000, 96). Deze overeenkomst voorziet in de mogelijkheid voor staten tot rechtstreekse toezending aan betrokkenen van gerechtelijke stukken. In het geval aannemelijk is dat de geadresseerde de taal waarin het gerechtelijk stuk is gesteld niet beheerst, verplicht artikel 5, derde lid, van de overeenkomst om in elk geval de essentie van het stuk te vertalen in de taal van de lidstaat waar de geadresseerde verblijft. Daarnaast dient de geadresseerde op grond van artikel 5, vierde lid, van de overeenkomst altijd te worden gewezen op de mogelijkheid om in de uitvaardigende lidstaat inlichtingen in te kunnen winnen over zijn rechten en plichten met betrekking tot het gerechtelijk stuk. Voorts staan in de uitvaardigende lidstaat de daar bestaande rechtsmiddelen open om de desbetreffende beslissing zo nodig tot in hoogste rechterlijke instantie aan te vechten. Tegen deze achtergrond ben ik van mening dat de procedurele rechten van hen die in de Europese Unie worden beschuldigd van het plegen van een verkeersovertreding voldoende gewaarborgd zijn.

Pas op het moment dat de procedure in de lidstaat van overtreding resulteert in een onherroepelijke beslissing houdende een, tot dan toe nog onbetaald gebleven, geldelijke sanctie, komt voor de tenuitvoerlegging van die geldelijke sanctie de in het wetsvoorstel wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties opgenomen regeling in beeld. Zoals bekend, strekt het wetsvoorstel tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties. Met wederzijdse erkenning wordt de verbintenis aangegaan tot het respecteren en uitvoeren van elkaars rechterlijke beslissingen. Deze vorm van strafrechtelijke samenwerking is wenselijk gelet op de noodzaak tot een effectieve aanpak van grensoverschrijdende criminaliteit en gerechtvaardigd vanwege het feit dat de betrokken staten onderdeel uitmaken van de Europese Unie. In het onderhavige geval impliceert wederzijdse erkenning de verplichting om een in een andere lidstaat van de Europese Unie opgelegde geldelijke sanctie zonder verdere formaliteiten te erkennen en tenuitvoer te leggen. Uitzondering hierop kan alleen bestaan indien zich een weigeringsgrond voordoet. De weigeringsgronden zijn beperkt in aard en omvang - in het kaderbesluit wordt een limitatieve opsomming van mogelijke weigeringsgronden gegeven. Het opnemen van aanvullende weigeringsgronden is dan ook niet aan de orde.

Tot slot maak ik graag van de gelegenheid gebruik om u, wellicht ten

overvloede, de suggestie te doen de inhoud en gevolgen van het wetsvoorstel vóór inwerkingtreding onder de aandacht van de leden van uw organisatie te brengen. Naar ik heb begrepen, heeft uw organisatie hierover reeds contact gehad met het Centraal Justitieel Incassobureau te Leeuwarden, dat zich bereid heeft verklaard een inhoudelijke bijdrage aan de informatievoorziening te leveren.

De Minister van Justitie,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'E. Dijk', written in a cursive style.

cc Voorzitter van de vaste commissie voor Justitie uit de Tweede Kamer.